

Matthieu Visser: In de Hoofddrol

(File date: original file date unknown. incomplete sketch)

Goedenavond dames en heren, welkom bij alweer de 8371 aflevering van 'In de HOOFDDROL', het REALITY-TV PROGRAMMA van BIO-NET.

Vanavond hebben we een zeer speciale aflevering, die geheel in het teken staat van een boek. Voor de trouwe kijkers, een boek is een primitieve communicatievorm nog van voor de televisie.

Welnu dit is niet zomaar een boek, het is een boek waarvan het hele land in rep en roer is. Het boek komt volgende week in de handel, maar de gehele oplage is bij voorintekening al zeker 5 maal uitverkocht. U weet ongetwijfeld waar ik het over heb, alle kranten hebben er over vol gestaan. Het is de autobiografie van de kersverse doctor Visser, getiteld het Genie. Wij van In de hoofddrol hebben het exclusieve recht verworven delen van de inhoud van dit boek als eerste te mogen bekendmaken. Welnu het is mij een groot genoegen geweest dit kostelijke boek de afgelopen dagen te mogen lezen. Het verschaft een voor de leek zeer interessant inzicht in het leven van een briljante jonge wetenschapper, op weg om kennis te vergaren. Ik wil dan ook graag enkele van de meest kostelijke anekdotes en vertellingen uit dit boek met u delen. Wij maken echter een reality-TV programma en daarom zijn wij de afgelopen dagen op bezoek geweest bij de naaste medewerkers van de heer Visser. Deze mensen zijn zo vriendelijk geweest te helpen met filmen van nauwgezette reconstructies die de inhoud van het boek ondersteunen.

Het boek begint bij de startende AIO Matthieu en opent daarom met het hoofdstuk 'de sollicitatie'. Ik citeer:

Reeds de dag na mijn schriftelijke sollicitatie bij de vakgroep biofysica werd ik opgebeld door een laaiend enthousiaste Professor van Grondelle, die mij vroeg hoe spoedig ik op gesprek kon komen. Gezien mijn reeds niet onaanzienlijke staat van dienst was hij zeer geïnteresseerd in mijn persoon. Ik trok mijn agenda, en had gelukkig dezelfde week nog een gaatje voor de fortuinlijke Professor. Het gesprek liep als een trein, ik had ze zagezegd vanaf het begin al in de pocket. Zo'n briljante down-to-earth onderzoeker was precies wat ze nodig hadden om zich eindelijk van het zweverige en suffige imago van de Biofysica te bevrijden. Ik besloot hen het grote voorrecht te verlenen en nam de baan.

stukje Frank en Rienk

Welnu, ik moet zeggen dat de heer Visser in zijn boek enkele feiten toch iets aangedikt lijkt te hebben, maarja, een stukje literaire vrijheid moet je zo'n briljant man natuurlijk gunnen

Naast het doen van onderzoek heeft doktor Visser zeer veel belangstelling in het samenwerken met en opleiden van mensen.

Enkele hoofdstukken verder verzucht hij:

Ondanks mijn uitmuntende en keer op keer bewezen didactische vaardigheden, heeft in de gehele vier jaar van mijn AIO-schap geen enkele student besloten bij mij zijn afstudeeronderzoek te doen. Ondanks mijn zeer enthousiasmerende wijze van benaderen van studenten, besloten ze altijd een ander onderzoek te doen. Wellicht waren ze te bescheiden om in de schaduw van zo'n groot en internationaal vooraanstaand onderzoeker hun werk te verrichten.

Stukje Student

Het is inderdaad vreemd te zien dat de wel zeer open en geïnteresseerde houding ten opzichte van studenten geen vruchten heeft afgeworpen.

Hoe geïnteresseerd dokter visser ook was in zijn medemens, men moet zich als goed onderzoeker ook bepaalde zaken kunnen ontfemen. De heer visser gaat hier dieper op in in hoofdstuk 6 “Vrouwen en Onderzoek”

Soms heb ik spijt dat ik zo'n goddelijk lichaam en zo'n innemende persoonlijkheid heb. Het heeft mijn onderzoek op enkele momenten danig vertraagd. Vrouwen van allerlei nationaliteiten dongen vrijwel continu naar mijn hand. Het aantal vrouwelijke studenten dat besloot in de vakgroep biofysica af te studeren, alleen al om in mijn buurt te mogen werken, steeg schrikbarend na mijn indiensttreding. Kort daarna hebben wij daarom helaas een instroom-stop moeten instellen. Het kwaad was toen echter al geschied, en het heeft mij veel tijd gekost al deze dames uit te leggen dat ik mijn leven al aan de wetenschap had gegeven, en dat daar geen vrouw in paste. Het was een moeilijke boodschap die voor velen maar zwaar te verteren was. Ik vrees dat overal ter wereld nog tientallen meisjes wachten, hopen dat ik op mijn genomen besluit zal terugkomen.

Stukje vrouwen

Ik kan me zeer goed voorstellen dat al de extra activiteiten die dokter visser voor deze vrouwen ondernam hem heel was uurtjes onderzoek gekost hebben.

Naast het doen van onderzoek vond dokter visser het belangrijk ook de geïnteresseerde leek te berichten over de nieuwste ontwikkelingen in de wetenschap. Dit dreigde op een gegeven moment echter uit de hand te lopen zoals dr visser vertelt in het hoofdstuk:

De veelzijdige onderzoeker als wetenschapsjournalist.

Na een jaar AIO-schap schreef ik voor de aardigheid een wetenschappelijk stukje voor een locale krant. De redactie van de krant was zeer enthousiast over mijn heldere en begrijpelijke schrijfstijl waarmee ik de wereld van de wetenschap opende voor de gewone man in de straat. Enkele uren na het uitkomen van het krantje werd ik door de redactie van een aantal landelijke dagbladen gebeld, ieder met de vraag of het genoemde stukje in hun krant mocht worden overgenomen. Ik twijfelde, maar besloot tenslotte het NRC de gunst te verlenen. Vanaf die dag werd ik dagelijks door diverse kranten benaderd voor stukjes op het gebied van wetenschap. Ik kon hier natuurlijk niet teveel op ingaan daar mijn onderzoek natuurlijk voor alles ging. Regelmatig bleef ik echter stukjes schrijven, bij voorkeur voor het NRC, die mijn schrijfsels met graagte opnamen in hun wetenschapsbijlage.

Stukje bellen met kranten:

*Hallo met Matthieu Visser van de Vrije Universiteit Amsterdam. Spreek ik met het NRC. Kunt u mij doorverbinden met de wetenschapsredactie. Ja ik kan wel even wachten.....
....Hallo spreek ik met de wetenschapsredactie? Met Visser, ik heb weer een heel leuk stukje voor uw zaterdag editie. Visser...Matthieu Visser....V I S S E R. Ja, van dat stukje over race-autootjes dat u vorige maand geweigerd heeft. U bent niet geïnteresseerd...ik kan mijn prijs verlagen...U bent bang abonnees te verliezen. Ach ik begrijp het. bedankt voor uw tijd in ieder geval.*

*Hallo met Matthieu Visser van de Vrije Universiteit Amsterdam. Spreek ik met de Volkskrant. Kunt u mij doorverbinden met de wetenschapsredactie. Ja ik kan wel even wachten.....
....Hallo spreek ik met de wetenschapsredactie? Met Visser, ik heb weer een heel leuk stukje voor uw zaterdag editie. Ja ik ben die jongen van dat stukje over race-autootjes dat u geplaatst heeft. hoeveel opzeggingen van abonnees? Hallo, Hallo bent u daar nog hallo!*

Hallo met Matthieu Visser van de Vrije Universiteit Amsterdam. Spreek ik met het Parool?. Kunt u mij doorverbinden met de wetenschapsredactie....Dat mag u niet?.....Hoezo moet ik u niet lastigvallen.....hallo, hallo.....

Hallo met Matthieu Visser van de Vrije Universiteit Amsterdam. Spreek ik met stadsblad de Echo?. Kunt u mij doorverbinden met de wetenschapsredactie....Die heeft u niet...Iemand die over wetenschappelijke artikelen gaat. Daar schrijft u niet over... O, en u heeft maar een redacteur...en die is ziek....nou bedankt dan.

Hallo met Matthieu, spreek ik met Folkert van de AIK-nieuwsbrief? Ik heb een stukje voor je.... Je zit altijd te springen om kopij, geweldig, je zult er geen spijt van krijgen, ik kom het gelijk brengen.

Gelukkig verging het onze kersverse doktor beter toen het zijn proefschrift betrof.
Hij verhaalt hierover in zijn hoofdstuk "Het proefschrift, de voltooiing van het meesterwerk"

Ik was mij er terdege van bewust dat ik wereldschokkende bevindingen in mijn proefschrift had vastgelegd . Ik begreep dan ook dat